

Doporučení od dětí je naší nejlepší vizitkou

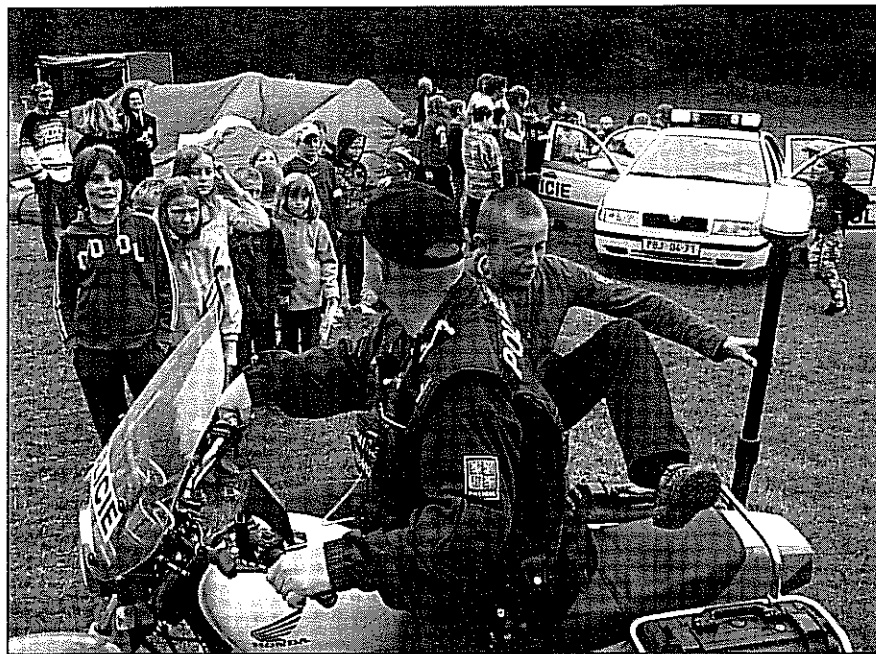
Rozhovor s předsedou Občanského sdružení Děti bez hranic Mgr. Josefem Valterem

Odkud se vlastně vzal název vašeho sdružení – Děti bez hranic? Je jeho podobnost s názvem organizace Lékaři bez hranic, který se může vybatvit leckomu, kdo tuší, že se zabýváte záchrannářstvím, čistě náhodná?

Vidíte, a to mě nikdy nenašlo, spíše si vzpomínám na televizní mezinárodní Hry bez hranic se spoustou atrakcí a nadšených soutěžících. Název našeho občanského sdružení vznikl úplně spontánně při jedné potáborové akci v létě roku 2003 a nemá souvislost s žádným jiným uskupením bez hranic ani se zdravotní aktivitou. Povíдали jsme si o možnosti založení vlastního sdružení dětí a mládeže a přitom jsme diskutovali i o názvu.

DĚTI BEZ HRANIC

Název někdo vyslovil, prostě tu najednou byl – a ostatním se moc líbil, jelikož v sobě spojuje děti a jejich radost z her a soutěží a také vypovídá o tom, že jsme partou nadšenců, kteří co do zápalu a obětavosti při přípravách a realizaci našich akcí někdy skutečně neznají hranic.

Brali jste při vzniku Děti bez hranic do úvahy, že přinejmenším jedno již existující velké sdružení – mám na mysli Mládež Českého červeného kříže – je na zdravotnickou problematiku zaměřeno? A pak, nácvik první pomoci je programovým prvkem, který lze v různé míře najít i u dalších dětských organizací – v čem tedy tkví výlučnost Děti bez hranic oproti jiným spolkům?

Občanské sdružení Děti bez hranic

Jeremenkova 70
147 00 Praha 4
telefon: 774733 322
e-mail: info@detibezhranic.cz
www.detibezhranic.cz

Naše sdružení vznikalo spontánně, nikoli jako kalkulace o zaplnění nějaké mezery na „trhu“, záchrannářství bylo pro nás tématem dne. A tak jsme se ho chytli, bavilo nás a stále baví. Děti bez hranic nejsou primárně jen záchrannářské sdružení, jsme sdružení pro volný čas dětí a mládeže obecně a záchrannářství je jen zajímavé zpestření, které, když se podá zábavnou formou a s náležitým zápalem (uvěří ten, kdo někdy viděl v akci bratry Vlky), může děti (a dospělé) poučit i pobavit.

Důležitá výlučnost proti jiným spolkům je v otevřenosti našeho sdružení neregistrovaným dětem od šesti do osmnácti let. Jinými slovy: dítě může s námi jet na víkend nebo tábor bez jakéhokoli povinného členství i bez obav z toho, že nezapadne, protože se všichni znají. Nesnažíme se kon-

kurovat velkým sdružením; jsme malé sdružení, zaměřené spíše na jinde neregistrované děti, a snažíme se vymýšlet zajímavý program právě pro ně, s vědomím toho, že většinu času tráví například u televize či počítače. Někdy je to těžké na obou stranách, ale o to více nás těší, když se k nám děti vracejí a jezdí s námi pravidelně. A musím říct, že v poslední době jich je opravdu hodně a naše akce se příjemně rozrůstají co do četnosti i kapacity.

O jak početnou členskou základnu se nyní opíráte? A jak velký podíl v ní zhruba mají děti a mladí lidé ve věku do 26 let?

Jak jsem uvedl, nejsme primárně zaměřeni na získávání členů – naše akce jsou pro veřejnost stejně jako pro členy. I tak každý rok přibude několik desítek členů. V současné době máme přes dvě stě členů, z toho 27 vedoucích do 26 let.

Zkuste, prosím, načrtnout alespoň v hrubých obrysech profil typického člena nebo typické členky vašeho sdružení. Pro jaký typ dětí je představa, že náleží k partě mladých záchrannářů, natolik lákavá, že se stanou vašimi členy?

Kluk či dívka, kteří nejsou členy žádného sdružení, jsou alespoň elementárně sportovně založení (navštěvují nějaký sportovní kroužek) a jsou doma vedeni k nelhostejnosti k okolí. Překvapuje nás, kolik k nám chodí sourozenců, často s sebou pak přivedou i blízké děti ze svého okolí (kamarádi, příbuzní): jejich doporučení je nejlepším zdrojem našich nových příznivců, naší nejlepší vizitkou.

Ke kterým již skutečněným podnikům Děti bez hranic se rád vracíte, když přemýšlíte o tom, co se Vám a Vaším kolegům a kolegyním při vedení vašich svěřenců ve sdružení povedlo? A co vám naopak dělá starost?

Mám osobní srdeční vztah k našemu prvnímu turnusu letních táborů (tábor Záchranármise) a k místu, kde se odehrává. A jsem moc rád, když tam vidím hromadu usměvavých a spokojených dětí, možná budoucích záchrannářů. Program a zaměření tohoto tábora ve spojení se značným zájmem dětí považují za náš největší úspěch.

Starost mi dělá snad jen to, že s rozvojem sdružení a rozšiřová-

ním našich činností se pozvolna „drobí“ parta kamarádů a vytvářejí se nové party jednotlivých táborů. Považují to však za normální a zdravý vývoj z „rodinného“ sdružení na sdružení s širší členskou základnou.

Máte nějaké čilejší kontakty s jinými dětskými sdruženími? Pokud ano, se kterými?

Naše kontakty s jinými dětskými sdruženími jsou skromné a spíše oficiálního rázu v rádech a při přípravě Bambiriády. V roce 2006 jsme se stali členy České rady dětí a mládeže a náš zástupce je místopředsedou její revizní komise. Letos na jaře jsme stáli u zrodu Rady dětí a mládeže hl. m. Prahy a náš zástupce Martin Půlpán je jejím předsedou. Na sdružení s několika sty členy a jen několika desítkami dospělých je to podle mě slušná aktivita. Společné akce s jinými sdruženími však prozatím neplánujeme, s výjimkou Bambiriády, samozřejmě. Úzce však spolupracujeme se sdružením Kurzy první pomoci, zabývajícím se praktickou výukou a lektorováním první pomoci.

Co čeká Děti bez hranic v blízké budoucnosti? Jaké akce plánujete?

Nejbližší akcí je hned na začátku října záchrannářská víkendovka s názvem Záchrannářský podzim. Na zimu plánujeme náš první zimní lyžařský tábor.

V současné době také začínáme plánovat akce na příští rok, tedy výlety, víkendovky a letní tábory. Z důvodu letošního velkého zájmu o naše letní tábory rozšíříme příští rok naši nabídku o dva nově, přičemž jeden z nich bude netradiční letní tábor pro dospělé mladé lidi, kteří odrostli táborům, ale láká je představa dobrodružství v rámci promyšlené celotáborové hry.

Za zásadní změnu v naší činnosti považují zahájení činnosti záchrannářských oddílů s pravidelnými schůzkami po celý rok, které je plánováno na leden 2009.

Chtěl byste závěrem Vy sám k danému tématu ještě něco doplnit?

Jsem přesvědčen, že v době počítačů a konzumního života je činnost všech sdružení dětí a mládeže důležitou součástí zdravého vývoje společnosti a lidí, kteří jí věnují svůj volný čas, si upřímně vážím.

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer foto archiv sdružení